

Carta molt abans de la matinada. 13-IX-20109

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 17 de setembre de 2019

Amics, amigues,

de primer, les persones, siguin d'on siguin i com siguin. Penso en les víctimes de les tempestes i riuades, especialment de Múrcia i Albacete. De moment, tres víctimes mortals. Penso també en els desplaçaments i danys materials soferts a les comarques del sud del País Valencià i, abans, a les Illes. Tots estem subjectes a catàstrofes d'aquesta mena i d'altres, mentre que els que poden fer-ho no prenguin mesures per aturar-ne les causes, les que motiven el canvi climàtic per raons antropomòrfiques. Jo no havia vist mai tal nombre de fiblons i tornados a casa nostra. Huracans com el que ha arrasat les Bahames es repeteixen amb una freqüència inusitada. El món canvia per a mal, malgrat les persones que salven vides a la Mediterrània, a l'Àfrica i en tants llocs de món, més llunyà o més proper. La malaltia persisteix malgrat els esforços de la ciència i els científics per trobar-hi remeis; però tots ens hem de morir d'una manera o altra. Hi ha també, i malauradament, els malvats de tota mena, de coll blanc, amb corbata o sense corbata. Tot això és el més important; de primer, les persones: la seva salut, seguretat, llibertat, dignitat, justícia!

La dignitat dels pobles i el dret a decidir lliurement el seu futur està gairebé a l'altura del de les persones. I, en aquesta línia, avui no puc deixar de dir-hi la meua sobre la Diada d'abans-d'ahir o de *després-d'ahir*, com dirien en alguns indrets dels Països Catalans tan castigats per les desgràcies lamentades en el paràgraf anterior. La proppassada **Diada d'aquest 11 de setembre**, malgrat les veus malicioses o cansades que hem sentit, ha estat una **gran Diada**. Els que érem

aquell dia a Barcelona vam poder comprovar com la ciutat, del matí fins ben avançada la nit, bullia de patriotisme. Des de Santa Maria del Mar, de gom a gom, pregant per tots els màrtirs de la nostra història, fins a les víctimes d'empresonament, exili i persecució dels nostres dies, passant pel Fossar de les Moreres, el Born o el monument a Rafel de Casanova. El fet d'anar i venir de samarretes blaves o d'altres colors, amb pins al pit, senyeres i estelades a l'aire, cartells reivindicatius i cants patriòtics abans, durant i després de la manifestació. Barcelona bullia per l'escalfor dels catalans vinguts d'arreu del país i de més enllà. Actes oficials i festes ciutadanes s'omplien d'entusiasme patriòtic.

Jo no sé comptar manifestants, em fixo en la munió de gent que emplenava la ciutat, l'ambient de festa i reivindicació, el fet que al passeig de Gràcia, abans d'incorporar-me a la manifestació, ja no podia fer un pas; vaig fer un esforç per a mi extraordinari que vaig superar gràcies a la il·lusió, a la força interior que em va aguantar fins a límits impensables en un dia normal. Perdoneu la personalització, però el cor encara em bateja a bon ritme. Pel camí, vaig veure persones tan grans o més que jo arrupides per les entrades de porteries i botigues, altres amb la cadira de rodes o plegable que jo aquest any vaig deixar a casa pensant que podria arribar a peu al lloc on tenia seient assegurat. El tram 26, que havia d'acabar a la font del Passeig de Gràcia, seguia Gran Via enllà, passeig amunt i avall. Els mitjans de comunicació els van situar a la plaça d'Espanya; per aquest motiu la majoria d'imatges són d'aquest lloc i el seu entorn. Sí, ben ple, però tota la Gran Via, fins i tot en els trams on teòricament hi havia d'haver menys gent, hi estaven ben estrets; trossos dels carrers laterals, finestres, balcons, gent mirant-ho per televisió, aquí i a l'estranger. L'Albert Batlle, regidor de Governació (o com es digui) de l'Ajuntament de Barcelona, un bon xicot, però contaminat pel PSC-PSOE de Miquel Iceta i Pedro Sánchez, hauria d'enviar a la Guàrdia Urbana que dona

les xifres dels manifestants a l'escola primària a aprendre a comptar. Ja està bé! I no és la primera vegada! A no ser que les xifres estiguin manipulades tendenciosament. L'alcaldeessa, Ada Colau, ha fet algunes espifiades i ridículs. El primer, pactar amb el PSC-PSOE, fer cara de pomes agres en alguns actes patriòtics o consentir que la Guàrdia Urbana faci un recompte de manifestants tendenciós i ridícul. Des de l'helicòpter d'aquesta Guàrdia, devien comptar només la gent que es veia enmig dels arbres de la Gran Via, no la que hi estava dessota, que era la majoria. La incompetència s'evidencia de moltes maneres. Ja ho he dit, jo no sé comptar manifestants, però tinc un mínim criteri, sentit comú i ulls que, g.a.D., hi veuen.

Bé, l'important és que el suflé no es desinfla, com pretenen alguns ignorants o, més aviat, malintencionats rabiosos de veure que l'independentisme, com a mínim, no recula, sinó que es manté i que, si no fos per algunes picabaralles internes i partidistes, creixeria fins a superar amb escreix la majoria absoluta. Ja poden empresonar líders independentistes i fer-ne exiliar d'altres (l'exili no és mai voluntari, està forçat per les dictadures, les amenaces i l'afany de revenja) que Catalunya serà lliure i amb la República Catalana assolirem els nostres objectius nacionals, socials i de justícia. La darrera Diada ho ha demostrat i ho seguirem demostrant en totes les ocasions que es presentin.

Una de les properes serà amb motiu de la sentència del judici contra el Procés i els encausats. Jo no faig previsions, no se n'han de fer, però hem d'estar preparats per tot, sobretot per una sentència condemnatòria. Si fos així, estic segur que tota la Catalunya sana de cor patriòtic sortirà al carrer amb un nombre de persones incalculable, moltes més que a la Diada més massiva. Per una raó, es pot ser o no independentista, però el sentit sobre què és just el té la immensa majoria de catalans i no catalans. Després del que hem vist, a Catalunya ja queden poques persones tan perverses com per desitjar la injustícia

d'empresonar innocents. És l'últim que tolerarem!

Total absolució dels presos polítics!!!

Lliure retorn dels exiliats polítics!!!

República Catalana!!!

Vostre,

Josep M. Boixareu Vilaplana